

Imidlertid vil det være uoverkommeligt i hvert enkelt tilfælde at undersøge, hvor længe de opsparede midler har været anbragt på denne måde. Loven går derfor ud på, at der skal gives personer, som er fyldt 67 år, skattelettelse for visse indtægtsarter, der normalt er særlig udsat for værdiforringelse som følge af prisudviklingen. Ordningen omfatter i overensstemmelse hermed dels renteindtægter, dels løbende udbetalinger fra visse renteforsikringer samt løbende pensionsudbetalinger, og *skattelettelsen er begrænset til personer med skattepligtige indkomster under 22.000 kr.*

Skattelettelsen skal efter § 3 gives i den form, at den skattepligtige indkomst nedsættes med et beløb svarende til en fjerdedel af de indtægter, der skal gives lempelse for. Nedslaget kan dog højst andrage 3.000 kr. Da det som nævnt er tanken, at skattelettelsen kun skal tilfalde personer med jævne indkomst- og formueforhold, indeholder § 3, stk. 2, en regel om, at nedslaget beskæres, når den skattepligtige indkomst kommer op over 16.000 kr. Beskæringen skal gennemføres på den måde, at der i nedslagsbeløbet fragår 50 kr. for hver fulde 100 kr., hvormed den skattepligtige indkomst overstiger 16.000 kr. Dette indebærer, at der aldrig kan gives nedslag, når den skattepligtige indkomst er 22.000 kr. eller derover.

Lovforslaget undergik i folketinget nogle ændringer, som stilledes i forslag af det udvalg, der behandlede sagen, med undtagelse af *Skræppenborg-Nielsen* (SF), og som var tiltrådt af finansministeren. Om de til 2. behandling stillede ændringsforslag anføres i udvalgets betænkning:

„Efter forslaget til lov om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m. v. kan der kun indrømmes nedslag i løbende udbetalinger fra renteforsikringer, hvis den skattepligtige eller hans pårørende har afholdt samtlige udgifter til forsikringen. Flertallet har imidlertid fundet det uheldigt, at nedslag skal være udelukket, blot fordi den skattepligtiges arbejdsgiver under en eller anden form har bidraget til forsikringen. Man har ligeledes fundet det uheldigt, at der efter lovforslaget heller ikke kan gives nedslag for pensioner og pensionslignende ydelser, der udbetales f. eks. fra en pensionskasse eller direkte fra den tidligere arbejdsgiver. Efter mange af disse ordninger udbetales pensionerne med samme beløb fra år til år uden nogen form for forhøjelse i anledning af prisstigning. Sådanne ordninger bør efter flertallets opfattelse give adgang til nedslag efter samme regler som privattegnede renteforsikringer. Dette synspunkt har fundet udtryk i ændringsforslagene til lovforslaget. Efter ændringsforslag nr. 2 er pristalsregulerede pensionsordninger udtrykkelig undtaget fra den foreslåede nedslagsregel. Endvidere indeholder ændringsforslaget en særlig bestemmelse, der tilsigter at udelukke de pensionsordninger m. v., som vel ikke formelt er pristalssikret, men som faktisk fra tid til anden suppleres med tillæg, der direkte eller indirekte finansieres af den tidligere arbejdsgiver.“